

دعای ۱۱۸ - در نخستین روز از ماه رمضان

يَا بَرُّ يَا لَطِيفُ، يَا رَاحِمَ الْعَبْدِ الضَّعِيفِ، حَارَتِ
الْأَفْكَارُ فِي مَعْرِفَةِ عَظَمَتِكَ وَفِي شُكْرِ نِعْمَتِكَ،
أَنَا الْعَبْدُ الْوَجِلُ مِنَ الْمَخَافَةِ عَلَى التَّهْجُمِ عَلَى
مُقَدَّسِ حَضْرَتِكَ، وَأَنَا أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِكُلِّ مَنْ
يُعِينُ عَلَيْكَ، وَبِجَمِيعِ الْمَسَائِلِ لَدَيْكَ أَنْ تَقْبَلَ
اعْتِرَافِي لَكَ بِذُنُوبِي، وَأَنْ تَجْعَلَ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ لِي
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ دِرْعاً وَجَنَّةً، وَأَنْ يَكُونَ مَصِيرِي
إِلَى مَحَلِّ رِضَاكَ فِي أَمَانِ أَهْلِ الْجَنَّةِ.

ای نیکوکار، ای دارنده لطف، ای رحم کننده بر بنده ناتوان، سرگردان گشت اندیشه‌ها در شناخت عظمتت، و در سپاس نعمتت، من بنده هراسانم از ترس برتاختن بر پیشگاه مقدست، و من به تو متوسل می‌شوم به هر کس یاری دهد بر تو، و به همه خواسته‌ها در نزد تو که اعتراف من به گناهانم را بپذیری، و اینکه قرار دهی آنچه را تو شایسته آن هستی برای من در دنیا و آخرت زره و سپری بازدارنده، و اینکه سرانجام من باشد به سوی جایگاه خوشنودی تو، در ایمنی اهل بهشت.

وَالْحَمْدُ لَكَ جَلَّ جَلَالُكَ إِنَّ بَقِيَّتُ وَإِنْ مِتُّ، وَإِذَا
 حُمِلْتُ إِلَيْكَ فِي الْأَكْفَانِ عَلَى أَعْوَادِ الْمَنَايَا،
 وَإِذَا قُمْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ فِي الْقُبُورِ أَسِيرَ الْبَلَايَا
 وَالنَّدَايَا، وَإِذَا خَرَجْتُ إِلَيْكَ مَدْهُوشاً بِصِيْحَةِ
 الْحَشْرِ الْهَائِلَةِ، وَإِذَا وَقَفْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ مَبْهُوتاً
 بِنَشْرِ صَحَائِفِ أَيَّامِ حَيَاتِي الزَّائِلَةِ، وَإِذَا سَأَلْتَنِي
 وَشَهِدْتَ مَعَكَ جَوَارِحِي، وَخَذَلْتَنِي مَنْ كَانَ
 يَعِدُّنِي فِي الدُّنْيَا أَنَّهُ يَقُومُ بِمَصَالِحِي، وَرَأَكَ
 الْأَنْبِيَاءُ وَالْأَوْلِيَاءُ مُعْرِضاً عَنِّي فَأَعْرَضُوا، وَمُعَاقِباً
 أَوْ مُعَاتِباً لِي فَأَجْمَعُوا أَنْ يَشْفَعُوا، وَكُنْتُ أَنَا وَنَتَّ
 بِغَيْرِ ثَالِثٍ.

و سپاس تو راست که عظمت تو والا است با شکوه است،
 چه باقی بمانم و چه بمیرم، و هرگاه به سوی تو حمل شوم
 در کفن‌ها بر روی چوب‌های مرگ، و هنگامی که در
 پیشگاهت قرار گیرم در قبرها که اسیر بلاها و خاک‌های
 مرطوب باشم، و زمانی که به سوی تو خارج شوم در حالی
 که با صدای هولناک محشر متحیر و سرگشته باشم و
 وقتی که بایستم در پیشگاهت در حالی که با باز شدن
 نامه‌های اعمال دوران زندگی از بین رفته‌ام سرگردان باشم

و چون از من سؤال کنی و همراه تو گواهی دهند اعضايم و مرا واگذارند آنکه مرا در دنیا وعده می داده است اقدام کند به نفع من اقدام کند، و ببینند تورا، پیامبران و اولیا که از من روی گردانده‌ای و آنان از من روی گردانند، یا اینکه ببینند که مرا کیفری می دهی یا سرزنش می کنی و بر این اجماع کنند که شفاعت کنند، و بوده باشم من و تو بدون شخص ثالثی.

فَلَيْتَ شِعْرِي مَا أَنْتَ صَانِعٌ بِذَلِكَ الْعَبْدِ الْغَادِرِ
 النَّاكِثِ؟ وَلَكَ الشُّكْرُ مِنِّي كَيْفَ تَقَلَّبْتُ
 فِي الْحَالِ فِي عَقَبَاتِ عَدْلِكَ وَعَرَصَاتِ فَضْلِكَ،
 وَإِذَا تَقَدَّمْتُ بِإِنْفِصَالِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ هَوْلِ ذَلِكَ
 اللَّقَاءِ، وَلَكَ مِنِّي أَعْظَمُ الشَّنَاءِ، وَلَوْ حَمَلْتَنِي إِلَى دَارِ
 الشَّقَاءِ، وَنَفَيْتَنِي بِهِ مِنْ دَارِ دَوَامِ الْبَقَاءِ، وَلَكَ مِنْ
 لِسَانِ حَالِي أَبْلَغُ مَا وَصَلْتُ إِلَيْهِ، أَوْ تَصِلُ آمَالُ
 أَحَدٍ أَوْ آمَالِي مِنْ نَشْرِ لِيَوَاءِ الْحَمْدِ وَالْإِعْتِرَافِ،
 فَلَكَ الْحُجَّةُ عَلَيَّ بِجَلَالِكَ، وَلَكَ الْحَمْدُ تَسْتَحِقُّهُ
 لِعَظِيمِ حَقِّكَ، وَجَسِيمِ إِفْضَالِكَ دَائِمًا ذَلِكَ مَعَ
 دَوَامِكَ، نَاهِيضًا بِقُوَّةِ إِنْعَامِكَ إِلَى غَايَاتِ دَرَجَاتِ
 الْعُبُودِيَّةِ لِمُقَدَّسِ مَقَامِكَ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى

مَحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاجْعَلْ سَنَتِي هَذِهِ مَقْرُونَةً
بِصَالِحِ الْأَعْمَالِ، وَوَفَّقْنِي فِيهَا لِعِبَادَتِكَ، وَتَقَبَّلْ
مِنِّي فِيهَا جَمِيعَ مَا أَدْعُوكَ بِهِ، وَأَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ، إِنَّكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

ای کاش می‌دانستم که چه خواهی کرد با آن بنده
خیانتکار پیمان شکن؟ و سپاس تو راست، من که چگونه
دگرگون شده‌ام در تنگناهای عدلت و صحنه‌های فضلت،
و زمانی که پیش روم تا از آن صحنه هولناک خود را جدا
سازم، و تورا است از من عظیم‌ترین ستایش، هر چند مرا به
سرای شقاوت بری، و مرا دور سازی به آن، از سرای همیشه
ماندگار بقاء و تورا است از زبان حالم، رساترین چیزی که
به آن رسیده‌ام، یا به آن برسد آرزوهای، کسی یا آرزوهایم
از برافراشتن پرچم سپاس و اعتراف، پس تورا است حجت
بر من به جلالت و تورا است سپاس که آن را شایسته‌ای
به جهت حق عظیمت، و فضل بزرگت که آن پیوسته باشد
همراه با دائمی بودن تو، و به قدرت بخششت بالا می‌رود تا
نهایت‌های درجات بندگی نسبت به مقدس بودن مقامت،
خداوندا بر محمد و آل محمد درود فرست، و این سال مرا قرار
ده قرین گشته با اعمال نیکو، و مرا در آن موفق ساز برای
پرستشت، و از من بپذیر در آن هر آنچه را که تورا به آن خوانم،
و به تو متوسل شوم، که تو بر هر چیزی توانایی.